

HØRINGSINNSPILL SKOLESTRUKTUR

v / Tone W. Bendiksen – mor, bestemor og innbygger på Statland

Som mor og bestemor registrerer jeg med bekymring at ordet familie ikke er nevnt i kommunens høringsdokument om skolestruktur. Her understrekes det likevel at barnets beste skal være det viktigste fundamentet. Som kommune og tjenesteyter til innbyggerne er det naturlig at man her er mest opptatt av skole. Men det følger også en forståelse for at hverdagen for elever med lang skolevei blir berørt i så stor grad at man derfor ser seg nødt til å foreslå kompenserende tiltak som også angår fritida for å ha «ryggdekning» for at dette skal bli bra, altså tid som direkte berører familien.

Trussel / forslag om nedlegging og flytting av ungdomstrinnet startet mens mine barn gikk på Statland skole (i den gang Namdalseid kommune). Gjennom flere år har dette vært et stadig tilbakevendende tema, men familiene (og bygda) har hver gang stått samlet og kjempet for å beholde et fullverdig grunnskoletilbud på stedet. Alt for lang skolevei med den slitasje og påvirkning av barnas fritid det medfører, har hele tiden vært hovedargument, samtidig som man har vært fornøyd med både faglige og sosiale forhold ved Statland skole. Valg tatt av familier med hensyn til sine barns beste.

- Hvor mange voksne velger å pendle 3 timer daglig i jobbsammenheng dersom det kan unngås?
- Hvor mange voksne ønsker at egne barn skal pendle 3 timer daglig i skolesammenheng?
- Hvor er det blitt av de faglig anbefalte *makstidene* for reisevei for elever på mellomtrinnet på 45 minutter og 75 minutter for ungdomstrinnselever i dette forslaget? Og da er reisevei definert som f.o.m. elevens utgangsdør heime t.o.m. skolens inngangsdør, samt ventetid ved oppsamlingssted / busstopp.

Ved kommunesammenslåingen i 2020, lå det i kortene at det ville bli flere skoler å forholde seg til i «Nye Namsos», og at noen av disse, blir drevet etter fådeltprinsippet uten negative faglige konsekvenser og geografisk ligger langt unna nærmeste grunnskole. Samtidig ble det fra politisk hold under sammenslåingsprosessen sagt og lovet at man skulle satse på *hele* kommunen, *også* distriktene. I tillegg uttrykker Namsos kommune å ha barn og unge som satsningsområde. Få år etter opplever vi nå *for andre gang* den samme trusselen, men denne gangen er til alt overmål deler av barnetrinnet på Statland også foreslått flyttet! Dette ifølge kommuneadministrasjonen til det beste for barnet

- Er det dermed også til beste for småtrinnslevene som blir igjen?

Her mener jeg argumentasjonen i høringsdokumentet er selvmotsigende; større elevmiljø og sterkere fagmiljø skal bli positivt for barn og unge som kommer fra små utkanter, men hva med de få som da blir igjen?

Mine barn, og flere andre, har de siste årene valgt å flytte tilbake til Statland / Tøttdal etter endt utdanning og etablert seg her med hus og etter hvert egne barn. Mange av disse pendler selv til jobb, i flere tilfeller gjør sågar begge foreldrene det. Likevel har de tatt dette valget for seg og sine egne basert på trivsel og håp om et like trygt og godt oppvekstmiljø som de selv opplevde både gjennom skole og fritid. Det passer ikke for alle å bo på større steder, og vi ser ofte eksempler på at større skolemiljø slettes ikke bare er positive.

I ei lita bygd vil en forholdsvis stor andel av foreldre måtte engasjere seg i barnas fritid gjennom å få til ulike aktiviteter både på helårsbasis og i kortere perioder, noe som etter min mening kan være en stor suksessfaktor sosialt. Samvær med egne barn, barnas venner og deres foreldre under ulike fritidsaktiviteter, opplevdes for mitt vedkommende som svært positivt for alle parter. Det å bli godt kjent med egne barns venner og deres familier, kan være avgjørende for å bidra til å utvikle et godt grunnlag for trygghet, respekt og inkludering mellom barna, noe som også er foreldres ansvar.

Hvordan skal man klare dette dersom barna skal følge fritidsaktiviteter som foregår et helt annet sted, og som man kanskje ikke rekker å involvere seg i p.g.a. egen arbeidshverdag og avstand til aktiviteten? Dessuten er familietid bl.a. rundt middagsbordet med samtaler om dagens små og store opplevelser, videre gjøremål og etter hvert deltakelse i felles ansvarsoppgaver heime også viktig som en del av dannelses- og personlig utvikling. Slik de kompensierende tiltakene beskrives i høringsnotatet, blir denne balansen mellom tid heime og borte etter min mening skjøvet i feil retning. Tilrettelagt leksehjelp er én ting, gitt at alle velger å benytte seg av det og skyss samordnes i forhold til dette.

- Men hva med tid til å ta seg igjen etter en lang skoledag? Det passer ikke for alle å starte med leksearbeid like etter skoledagens slutt.
- Er det tenkt på økte skyssutgifter dersom noen velger å delta på leksehjelp mens andre vil dra heim så raskt som mulig?
- Hvordan skal tilsyn av barna organiseres fram til evt. deltakelse på fritidsaktiviteter starter utpå ettermiddagen når lederne har gjort unna sin arbeidsdag og nødvendige gjøremål?
- Og hvor og når skal barna spise middag, skal det baseres på at de får være med lokale venner hjem?
- Hvordan skal foreldre kunne sikre et godt kosthold på dagene barna skal dra heimefra i god tid før kl. 07.00 på morgenen og kanskje ikke være tilbake igjen før kveldsmaten skulle ha vært unnagjort?

Som mor og bestemor ser jeg dessverre dette som lite bærekraftig og holdbart i lengden, både praktisk, ernærings- og helsemessig ut fra hensynet til barnets beste.

Det snakkes om bo- og blilyst blant politikere i mange sammenhenger når viktige spørsmål som angår innbyggerne skal tas stilling til i en kommune. Ofte kommer dette fram i forbindelse med sentrumsnære tiltak. Her handler det også i høyeste grad om vilje til å legge til rette for bo og blilyst, i denne saka for ei bygd i utkanten av kommunen. Konsekvensene blir store for familier og andre innbyggere på Statland / Tøttdal dersom forslaget om å flytte deler av skolen vår ut av bygda blir vedtatt.

- Hvem kan forvente at barnefamilier bosetter seg på et sted der både barn og voksne må belage seg på daglig pendling?

Som innbygger ønsker jeg at barna «våre» skal få gode røtter til heimbygda si med tanke på tilbakeflytting senere i livet, noe bygda trenger for å kunne vokse og leve videre. Denne nærheten legges det utvilsomt grunnlag for i ung alder, man bryter tidlig nok opp ved flytting på hybel etter endt grunnskole.

Skal kommunen leve opp til at det både skal satses på distriktene og barn og unge, må også politikerne følge opp med vedtak som viser denne viljen i praksis.

La barna på Statland / Tøttdal få gjennomføre hele grunnskolen på Statland skole så lenge familiene føler det er trygt og forsvarlig – med utgangspunkt i barnets beste!